

EEN PEILLOZE DIEPTE

(The Deep Blue Sea)

Spel in drie bedrijven

door

TERENCE RATTIGAN

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN PEILLOZE DIEPTE - THE DEEP BLUE SEA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TERENCE RATTIGAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**THE DEEP BLEU SEA Copyright: © The Terence Rattigan Trust 1952
Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Philip Welch - man, midden twintig

Mevrouw Elton - vrouw, midden vijftig

Ann Welch - vrouw, vierentwintig

Hester Collyer - vrouw, midden dertig

Meneer Miller - man, rond de veertig

William Collyer - man, midden veertig

Freddie Page - man, begin dertig

Jackie Jackson - man, tussen dertig en veertig jaar

EERSTE BEDRIJF: Ochtend

TWEEDE BEDRIJF: Middag

DERDE BEDRIJF: Avond

DECOR:

De woonkamer van een gemeubileerde flat in noord-west Londen. Het is een grote kamer op de eerste etage van een groot, somber herenhuis, dat in appartementen is verdeeld na de eerste wereldoorlog. Het maakt een groezelige indruk, smerig zelfs, doordat het verwaarloosde, vergane glorie is, hetgeen overigens voor de hele buurt geldt. Rechtsachter bevindt zich een deur die naar de overloop van de eerste etage leidt en linksachter een die toegang geeft tot de slaapkamer. Daar tussen in bevindt zich nog een kleine deur, duidelijk aangebracht toen het gebouw in appartementen werd verdeeld. Deze deur leidt naar een piepklein keukentje.

Rechts bevindt zich een raam, de gordijnen zijn dicht, en in de linkermuur een kachel, oorspronkelijk bestemd voor kolen, maar nu in gebruik als gaskachel.

EERSTE BEDRIJF

(voor de kachel, die niet brandt, ligt op de grond, nauwelijks zichtbaar in de donkere kamer, Hester Collyer. Haar hoofd, bedekt door een kleding, bevindt zich dicht bij de kachel. Geluid van stemmen op de overloop. Een jonge man (Philip) roept, en een vrouw (Mevrouw Elton) antwoordt)

PHILIP: *(van achter)* Mevrouw Elton! Mevrouw Elton!

MEVROUW ELTON: *(van achter)* Ja, Meneer Welch?

PHILIP: *(van achter)* Ik geloof dat het hier vandaan komt.

MEVROUW ELTON: *(van achter)* Van nummer drie? Ik kom naar boven. *(korte stilte. Dan wordt een andere stem (die van Ann) hoorbaar, klinkt verder weg)*

ANN: *(van achter)* Wat is er aan de hand?

PHILIP: *(van achter)* Er ontsnapt ergens gas, liefje. Steek alsjeblieft geen lucifer ofzoiets aan.

ANN: *(van achter)* Het komt in ieder geval niet bij ons vandaan, dat weet ik zeker.

PHILIP: *(van achter)* Nee, het is hier... *(er wordt een aantal keren achter elkaar op de deur geklopt)*

MEVROUW ELTON: *(van achter, roept)* Wordt er niet geantwoord? Meneer Page?...Mevrouw Page? *(geen antwoord. Van achter)* Geen zorgen. Ik heb wel een looper. *(geluid van een sleutel in het slot, en de deur gaat open. Mevrouw Elton staat in de deuropening. Ze is midden vijftig en de beheerster van de appartementen. Achter haar staat Philip Welch, ongeveer vierentwintig, en doet, aan zijn kleren te zien, kantoorwerk)* Pffff! Het komt inderdaad hier vandaan. Ze hebben zeker iets aan laten staan. Wat een verspilling... *(ze loopt de kamer in)*

PHILIP: Voorzichtig, Mevrouw Elton. U kunt beter uw mond bedekken...

MEVROUW ELTON: Oh, zo erg is het nu ook weer niet. Het komt uit de keuken, neem ik aan... *(ze loopt naar het raam, trekt de gordijnen open en schuift met een ruk het raam omhoog)* Heeft zijn gasstel de hele nacht aan laten staan, dat zou me niets verbazen. Komt laat thuis, je weet wel hoe hij er aan toe is, en zet dan een kop thee voor zichzelf...daarbij alle knoppen omdraaiend die hij ziet. Vandaag of morgen blaast nog eens iemand het hele gebouw op...let op mijn woorden... *(al mopperend is ze naar de keukendeur gelopen. Ze opent deze en gaat naar binnen. Intussen heeft Philip een paar stappen de kamer ingezet, en ziet plotseling Hester voor de kachel)*

liggen)

PHILIP: Oh, God! *(hij rent naar haar toe, roept intussen dringend)*
Mevrouw Elton! *(mevrouw Elton komt tevoorschijn uit de keuken)*

MEVROUW ELTON: Het komt niet hier vandaan...

PHILIP: Mevrouw Elton! Snel! Roep een dokter... *(hij tilt Hester's hoofd op en trekt haar weg bij de kachel. Het kleed werpt hij van haar af)*

MEVROUW ELTON: Oh, lieve hemel!

PHILIP: *(tast naar de gasknop)* Waar zet je dat ding uit?

MEVROUW ELTON: Mevrouw Page! Mevrouw Page! *(ze pakt Hester's hand)* Ze is toch niet dood, hè?

PHILIP: Ik weet het niet. Ik geloof het niet. *(in paniek)* Ik krijg hem niet uit. Ik weet niet hoe ik hem uit moet zetten.

MEVROUW ELTON: Laat mij maar. Hij IS al uit. *(ze draait de knop beide kanten uit)* Hij is helemaal niet aan geweest.

PHILIP: Maar hij moet toch aan geweest zijn.

MEVROUW ELTON: Dan is het de meter. Dan heeft hij zichzelf uitgeschakeld bij de meter.

PHILIP: Help me haar naar het raam te dragen. Pakt u haar voeten.

MEVROUW ELTON: Oh, dat arme mens! Waarom doet ze nou zoiets? Wat heeft dat nu voor zin? *(Philip ondersteunt haar schouders. We zien nu dat ze gekleed is in een verkreukelde jurk. Mevrouw Elton pakt haar voeten en tussen hen in dragen ze haar naar het raam)*

PHILIP: Laten we haar in die stoel zien te krijgen. Dan draaien we die om naar het raam. Oké. Ik heb haar.

MEVROUW ELTON: Dit betekent politie. In geen drieëntwintig jaar hebben meneer Elton en ik hier problemen gehad, en nu.... mevrouw Page...uitgerekend mevrouw Page.. *(Philip en mevrouw Elton laten Hester in de stoel zakken. Ann verschijnt op de overloop. Ze is Philip's vrouw en ook werkzaam op een kantoor)*

ANN: *(roept)* Philip? Ben je daar binnen?

PHILIP: Ja. Niet binnen komen.

ANN: We komen nog te laat op kantoor...

PHILIP: Ga jij maar vast. Zeg maar dat ik zo snel mogelijk kom.

ANN: Is er iets mis? *(ze komt de kamer in)*

PHILIP: *(kwaad)* Ik zei toch dat je niet binnen moest komen? *(Ann ziet Hester en rent op haar af)*

ANN: Gas?

PHILIP: *(lichtelijk verbaasd over de zelfbeheersing van Ann)* Ja.

MEVROUW ELTON: Ze ademt.

PHILIP: Waar zit de dichtstbijzijnde dokter?

MEVROUW ELTON: Dokter Brown....Nee, hij is op vakantie. Ik weet

het. Meneer Miller. Ik zal hem wel even halen.

ANN: De meneer Miller die hierboven woont, bedoelt u?

MEVROUW ELTON: *(op weg naar de deur)* Ja.

ANN: Maar dat is geen dokter.

MEVROUW ELTON: *(is al weg gerend, en we horen haar roepen)*
"Meneer Miller, Meneer Miller!" *(terwijl ze naar boven loopt)*

ANN: Ze is hysterisch, Philip. Meneer Miller is helemaal geen dokter...
(Philip is terug gegaan naar het gas, Ann blijft bij de stoel staan)

PHILIP: Zie je dit? *(hij pakt een leeg buisje aspirine van de vloer)*
Aspirine. Leeg.

ANN: Oh, God!

PHILIP: En hier is het glas. *(hij pakt een glas op)* Hier heeft ze ze in
fijngestampt. Kijk.

ANN: Ze heeft zichzelf zeker willen verdoven, voordat het gas...

PHILIP: Het gas was uit. De kraan stond open, maar er kwam geen
gas uit. Zal wel uitgegaan zijn bij de meter...

ANN: Waar is haar man?

PHILIP: Dat weet ik niet. *(hij opent de deur van de slaapkamer en kijkt
naar binnen)* Het bed is niet beslapen.

ANN: We moeten hem zien te bereiken.

PHILIP: Ja, maar hoe?

ANN: *(opgewonden)* Ze doet haar ogen open! *(Philip loopt naar hen
toe)* Mevrouw Page! Mevrouw Page!

HESTER: *(spreekt onduidelijk en mompelend, de woorden zijn
nauwelijks te verstaan)* Afgelopen...Freddie...afgelopen...

PHILIP: Mevrouw Page...alles is goed...alles komt weer goed...

HESTER: *(kreunend)* Kon je...maar begrijpen...gelukkig...net als
slapen...Freddie...slapen...ik hoop dat...dat je me... begrijpt.. arme
Freddie.. vergeef me.. mijn slordige handschrift.. *(ze kreunt weer,
alsof ze een slechte droom heeft, sluit haar ogen, schudt haar hoofd)*

ANN: Maak u geen zorgen, Mevrouw Page. Maak u geen zorgen. U
bent in goede handen... *(meneer Miller komt gehaast op, gevolgd
door Mevrouw Elton. Hij is rond de veertig, ongeschoren en draagt
een sjofele ochtendjas. Hij spreekt met een licht Duits accent. Hij
heeft een gehavende dokterstas bij zich. Hij loopt naar de stoel en
duwt Ann en Philip nogal ruw aan de kant. Dan knielt hij naast
Hester neer. Met snelle, zekere bewegingen onderzoekt hij Hester
kort op professionele wijze)* Ze kwam net even bij, en toen praatte
ze. Ze bleef het maar over Freddie hebben...en over gelukkig
slapen...

PHILIP: En toen over een slordig handschrift.

ANN: Hij moest haar haar slordige handschrift vergeven, dat was het.

PHILIP: Ik heb niets gehoord over vergeven. Ik hoorde alleen... slordig handschrift. Dit vonden we op de grond. *(hij geeft hem het aspirine-buisje. Miller knikt en steekt het buisje in zijn zak. Dan slaat hij Hester plotseling hard in haar gezicht. Ze opent verschrikt haar ogen. Miller haalt het buisje weer uit zijn zak en houdt het voor haar ogen)*

MILLER: Hoeveel? *(Hester's ogen vallen dicht. Miller slaat haar weer in haar gezicht)* Hoeveel?

HESTER: *(duidelijk en helder)* Twaalf. *(ze sluit haar ogen weer)*

MILLER: *(pakt Hester op)* Wilt u mijn tas even geven, alstublieft. *(hij loopt, met zijn last, in de richting van de slaapkamer. Philip pakt zijn tas op, onder het lopen)* Mevrouw Elton, een glas heet water, alstublieft. *(hij gaat de slaapkamer in, gevolgd door Philip)*

MEVROUW ELTON: Komt eraan. *(ze loopt de woonkamer weer in en verdwijnt in de keuken. Philip komt op uit de slaapkamer)*

PHILIP: Hoor eens, liefje, kun je niet beter naar kantoor gaan? Voor mij maakt het niet uit, maar ik vind het een vervelend idee dat jij te laat zou komen.

ANN: Ze zullen het heus wel begrijpen. Het is toch nooit erg druk op maandag en een zelfmoord gebeurt tenslotte niet iedere dag.

PHILIP: *(werpt een blik op de deur van de slaapkamer)* Hij schijnt precies te weten wat hij doet. Laten we hopen dat het een mislukte poging tot zelfmoord is.

ANN: Arme ziel. Ik vraag me af wat haar ertoe gedreven heeft. Freddie... dat is haar man, neem ik aan?

PHILIP: Ik denk het wel, ja. Ik heb zijn naam beneden zien staan. Hr. Frederick Page.

ANN: Zijn uiterlijk heeft me nooit erg aangestaan.

PHILIP: Ze zei "arme Freddie". Dat klinkt niet alsof hij haar verlaten heeft, ofzo.

ANN: Waar is hij dan?

PHILIP: Voor het geval je het nog niet wist, mannen gaan af en toe wel eens op zakenreis zonder hun vrouw. *(mevrouw Elton komt de keuken uit met een glas warm water. Ze loopt naar de slaapkamerdeur, klopt, en gaat naar binnen)*

ANN: Ik wilde dat we iets konden doen. *(ze kijkt naar de kachel en ziet iets. Ze loopt er snel naar toe en pakt een brief van de schoorsteenmantel)* Ja, natuurlijk.

PHILIP: Wat?

ANN: *(houdt de brief omhoog)* Een zelfmoordbrief. Daar hadden we aan moeten denken.

PHILIP: Aan wie is het gericht?

ANN: *(leest)* "Freddie". Hij is met potlood geschreven... Haast niet te lezen.

PHILIP: Vergeef me mijn slordige handschrift. Dat zal ze er wel mee bedoeld hebben. Ze had waarschijnlijk al aspirine ingenomen.

ANN: Moeten wij de brief niet openmaken?

PHILIP: Nee. De politie wil hem misschien wel hebben.

ANN: De politie? Oh, jee.

PHILIP: *(zuchtend)* Ik denk dat wij ze moeten bellen. *(ze zet de brief snel op de schoorsteenmantel terug)*

ANN: Wat een onverkwikkelijk gedoe, eigenlijk, zo'n zelfmoord. Ik vraag me af of ze zich dat realiseren als ze het doen...politie en justitie enzo. Ik neem aan dat wij moeten getuigen.

PHILIP: Als er een onderzoek komt, wel, ja. Maar laten we hopen dat het niet zover zal komen.

ANN: Poging tot zelfmoord is toch een misdad, of niet? Kun je daar niet voor in de gevangenis komen?

PHILIP: Ja.

ANN: Nou, dan kun je maar beter de politie niet bellen. Nog niet, tenminste.

PHILIP: We moeten toch iemand inschakelen. Ik wilde dat haar man eens op kwam dagen. Die brief bewijst dat hij haar niet verlaten heeft. Ze verwachtte hem. Zet die brief op precies dezelfde plaats terug waar je hem gevonden hebt, liefje.

ANN: Dat heb ik gedaan.

PHILIP: Nee. Hij was maar gedeeltelijk zichtbaar. Hij stond half achter de klok... *(Ann verplaatst haastig de brief. Mevrouw Elton komt de slaapkamer uit, tegen Mevrouw Elton)* Hoe is het met haar?

MEVROUW ELTON: Hij heeft er niets over gezegd, maar ze ziet er al wel beter uit. Hij heeft haar een injectie van het een of ander gegeven. Daar werd ze beroerd van. Ik moet sterke koffie gaan zetten. *(ze gaat de keuken in. Philip volgt haar naar de deur, van achter)* Er is al koffie. Ik hoef het alleen nog maar op te warmen...

PHILIP: *(roept haar na)* Mevrouw Elton, wij vinden allebei dat Meneer Page gewaarschuwd moet worden. Hebt u enig idee waar hij kan zijn? *(mevrouw Elton verschijnt in de deuropening)*

MEVROUW ELTON: Nee. Ik heb geen flauw idee.

PHILIP: Is hij vaak van huis?

MEVROUW ELTON: Zo nu en dan. Meestal niet meer dan een nacht...

PHILIP: Waar werkt hij?

MEVROUW ELTON: Ik weet niet eens OF hij wel werkt...in ieder geval niet regelmatig. Hij is vaak overdag thuis. Ik geloof dat hij iets

met vliegtuigen heeft uit te staan...of vroeger, in ieder geval.

PHILIP: Verkoopt hij vliegtuigen?

MEVROUW ELTON: Nee, hij vliegt erin. Testpiloot... noemen ze dat niet zo?

PHILIP: Inderdaad. En u weet niet voor welke maatschappij?

MEVROUW ELTON: Nee. Trouwens, zoals ik al zei, ik geloof niet dat hij dat nog steeds doet. *(ze gaat de keuken weer in)*

ANN: Ze zal toch wel familie hebben in Londen?

PHILIP: Ja. *(hij loopt weer naar de keukendeur. Roept)* Mevrouw Elton. Weet u of Mevrouw Page familie heeft in Londen? *(mevrouw Elton komt weer op, ze laat de keukendeur open staan)*

MEVROUW ELTON: Nee, ik zou het niet weten.

PHILIP: Of een vriend of vriendin, misschien? Heeft u haar nooit over iemand horen praten?

MEVROUW ELTON: Nee. Mevrouw Page was altijd erg gesloten.

ANN: Ze zal toch wel eens bezoek gehad hebben...

MEVROUW ELTON: Haast nooit, en als er al eens iemand kwam, was het voor hem...niet voor haar.

PHILIP: Hoe heetten die mensen?

MEVROUW ELTON: Dat weet ik niet meer.

PHILIP: Probeert u alstublieft te helpen, Mevrouw Elton. Dit is verschrikkelijk belangrijk.

MEVROUW ELTON: Neem me niet kwalijk, Meneer Welch. Het komt gewoon van de schrik.

PHILIP: Ja, ja, natuurlijk. Maar denk nu nog eens goed na. Kent u echt niemand die contact had met mevrouw Page, waar wij contact mee op kunnen nemen?

ANN: Een advocaat... bankdirecteur... *(stilte. Mevrouw Elton fronsst in diepe concentratie haar wenkbrauwen)*

MEVROUW ELTON: *(uiteindelijk)* Er IS natuurlijk altijd haar man nog...

PHILIP: *(met een wanhopig gebaar)* Dat weet ik wel...Maar we weten niet waar hij zit...

MEVROUW ELTON: Dat bedoelde ik niet...*(ze kijkt geschrokken)*
Nee, ik kan niemand bedenken. *(ze draait zich om en wil de keuken weer in gaan)*

ANN: *(scherp)* Mevrouw Elton. Wat bedoelde u met "er is natuurlijk altijd haar man nog"? *(mevrouw Elton draait zich langzaam weer om)* Is Meneer Page haar man dan niet?
(stilte)

PHILIP: Wat is haar werkelijke naam?

MEVROUW ELTON: Ik heb niets gezegd.

PHILIP: Hoor eens, Mevrouw Elton, als de politie komt, moet de waarheid toch op tafel komen. U hoeft ons niets te vertellen als u dat niet wilt, maar ik vind wel, dat als u weet wie haar echtgenoot is, u hem moet opbellen om hem te vertellen wat er gebeurd is.

MEVROUW ELTON: Ik ken haar echtgenoot niet. Maar wat ik wel weet, is dat ik met de hand op mijn hart beloofd heb dat ik het aan niemand zou vertellen. Ik was er bij toeval achter gekomen, en toen vertelde ze me het hele verhaal...dat het haar niet gelukt was om te scheiden. Dat arme mens...ze was bang dat Meneer Elton haar eruit zou gooien. Die avond stond ze haar spullen te pakken. Ik zei tegen haar dat ze niet zo gek moest doen. Alsof ik Meneer Elton zoiets zou vertellen. Het waren zijn zaken niet, de mijne ook niet trouwens, of van wie dan ook. *(ze gaat de keuken in. Philip en Ann kijken elkaar aan)*

ANN: Nu weet ik zeker dat ik gelijk heb, Philip. Die man, Page, heeft haar in de steek gelaten, en zij had niemand. Waarschijnlijk heeft ze ruzie met haar familie, en hebben haar vrienden haar laten vallen... *(Mevrouw Elton komt op met een kop en schotel op een dienblad)*

MEVROUW ELTON: Dus jullie denken dat ik contact moet opnemen met haar echtgenoot.

PHILIP: Eh, ja, Mevrouw Elton. Dat lijkt me de enige logische reactie.

MEVROUW ELTON: Goed. Doen jullie het dan maar. Ik zou niet weten hoe ik zoiets aan zou moeten pakken. Haar naam is Collyer... *(ze spelt)* C-O-L-L-Y-E-R, en de naam van haar echtgenoot verschijnt vaak in de krant. Ze liet het me een keer zien. Ze noemen hem Meneer Rechter-Collyer, dus ik neem aan dat hij rechter is.

ANN: Sir William Collyer.

MEVROUW ELTON: Precies. Sir William Collyer. *(ze loopt de slaapkamer in)*

PHILIP: *(vol ontzag)* Goh!

ANN: Denk je dat je het aandurft, Philip?

PHILIP: Ik zou niet weten waarom niet. *(hij heeft een telefoonboek gepakt en bladert het door)*

ANN: *(in paniek)* Wat je ook zegt, zeg niet dat je op het Ministerie van Binnenlandse Zaken werkt.

PHILIP: *(kijkt op zijn horloge)* Kwart over negen. Misschien bereiken we hem thuis nog. Daar staat het...Collyer...William...er zijn er twee, maar hij zit in Chiswick. Eaton Square... dat is hem. *(hij kiest een nummer. Ann blijft naast hem staan wachten. Na enkele ogenblikken)* Hallo. Zou ik William Collyer aan de telefoon kunnen krijgen, alstublieft?...Nee, ik noem liever mijn naam niet. Zeg hem maar dat het heel dringend is, en dat het over zijn vrouw gaat.... zijn

vrouw...

Ja, ik wacht wel. *(hij pakt Ann's hand en geeft er 'n vriendschappelijk kneepje in. Hij schept duidelijk plezier in zijn sterke, mannelijke gedrag en is zich er goed van bewust dat hij indruk maakt op Ann)* Hallo! Sir William Collyer? Ik vrees dat ik niet zo'n goed bericht voor u heb. U vrouw is betrokken geraakt bij...een ongeluk...Het is nogal lastig om u dat aan de telefoon duidelijk te maken...Nou, als u er op staat...

Vergiftiging door gas en een overdosis medicijnen...Nee, maar wel heel ziek...Nee, ze weet niet dat ik u bel...Hij is er niet...27 Weybridge Villas, Ladbroke Grove...Ja. Flat nummer drie, eerste etage...De voordeur is open. Ja, er is een dokter bij...dat wil zeggen, ze krijgt medische hulp. *(hij legt de hoorn neer)* Hij komt onmiddellijk.

ANN: Klonk hij overstuur?

PHILIP: Dat is moeilijk te zeggen. Hij vroeg of Page er ook was. *(mevrouw Elton komt de slaapkamer uit)* Ik heb hem gebeld, Mevrouw Elton. Hij komt meteen.

MEVROUW ELTON: *(bedachtzaam)* Ik hoop maar dat we er goed aan gedaan hebben.

ANN: Ik denk van wel.

PHILIP: Hoe is het met haar?

MEVROUW ELTON: Ze zit. Heeft rustig haar koffie opgedronken. Ze is natuurlijk nog wel heel zwak.

ANN: Denkt u niet dat we er een echte dokter bij moeten halen?

MEVROUW ELTON: Nee, dank je wel. Ik heb veel meer vertrouwen in Meneer Miller dan in welke "echte" dokter dan ook. Hij heeft al meer gedaan voor Meneer Elton dan al die specialisten van Harley-street bij elkaar. Diploma's of geen diploma's.

PHILIP: Hoe is het met Meneer Elton?

MEVROUW ELTON: Ach, het zou een stuk beter met hem gaan als de lucht niet zo vochtig was. Dat is funest als je artritis hebt. Ik heb de hele avond kussentjes voor hem verschoven. *(ze loopt naar de deur)* Maar goed, ik moet nog thee brengen naar nummer zes en ik ben nog niet eens aan de hal toegekomen. Roep me maar als ik nodig ben. *(Philip en Ann knikken. Miller komt de slaapkamer uit)* Hebt u me nog ergens voor nodig?

MILLER: Nee, Mevrouw Elton.

MEVROUW ELTON: Ik zal deze deur op een kier laten staan. *(ze gaat af)*

MILLER: *(tegen Philip)* Hebt u een sigaret voor me?

PHILIP: Ja, zeker. *(hij haalt een pakje tevoorschijn. Miller neemt een sigaret en steekt deze op)* Mijn naam is Welch. Ik woon boven, op

nummer vijf. Dit is mijn vrouw. (*Miller knikt naar Ann*)

MILLER: Zijn jullie vrienden van haar?

ANN: Nee. Mijn man ontdekte Mevrouw Page vanmorgen en we bleven in de buurt om te zien of we nog iets konden doen.

MILLER: Jullie kunnen niets doen.

ANN: (*geschokt*) U bedoelt toch niet dat ze dood gaat?

MILLER: (*glimlachend*) Integendeel.

PHILIP: Komt ze er weer bovenop?

MILLER: Zestig aspirines zijn nauwelijks voldoende om een gezond kind te doden, en de symptomen van vergiftiging door gas zijn maar heel licht...

PHILIP: Omdat het gas bij de meter afgesloten werd.

MILLER: Ja. Ze had het niet slechter kunnen treffen, of wel? Ik ga nu weer naar mijn ontbijt, en ik zie voor jullie ook geen reden om hier rond te blijven hangen. Goedemorgen.

ANN: Maar is echt alles weer goed met haar?

MILLER: Zoals ik al zei, als ze vierentwintig uur in bed blijft, komt alles weer in orde.

ANN: Ja...haar lichaam. Maar haar geest dan?

MILLER: (*geamuseerd*) Maakt u daar onderscheid tussen? Geestelijk is ze zo gezond als een vis. Er is geen spoortje van welk psychotisch symptoom dan ook dat een aanname van waanzin zou rechtvaardigen.

ANN: Ja...maar ze heeft toch zelfmoord willen plegen, waar of niet?

MILLER: Daar lijkt het wel op.

ANN: Nou...wat heeft haar daar dan toe gedreven?

MILLER: (*na een korte stilte*) Ze wilde sterven, neem ik aan.

PHILIP: Maar bestaat niet de mogelijkheid dat ze het nog eens zal proberen, Dokter?

MILLER: Ik ben geen dokter.

PHILIP: Nee. Denkt u niet dat ze nog eens een poging zal doen?

MILLER: En ik ben ook geen helderziende. Het is meer zo dat ik mijn brood verdien met de pretenties van mensen die denken dat ze WEL helderziende zijn. Maar als u beslist mijn mening wilt weten, ik denk dat ze het inderdaad nog eens zal proberen, ja. En wel op zeer korte termijn.

ANN: (*verontwaardigd*) Maar kunnen we daar dan niets tegen doen?

MILLER: (*schudt zijn hoofd; vriendelijk*) Nee. (*hij gaat af*)

PHILIP: Wat een botte hond.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto